

In December 1844 verzocht de Vereeniging de inwoners weder om steun, daar zij een groot werk wilde ondernemen, dat aan vele handen werk zou geven en door den Stadsarchitect Rose aan de hand was gedaan. De Vereeniging had namelijk van de Stedelijke Regeering verlof gekregen tot het aanleggen op stadsgrond van een rijweg met wandelpaden tusschen den Hoogen Zeedijk en den Oudedijk, achter de z.g.n. Losse Weide, terwijl een milde bijdrage in de kosten in uitzicht was gesteld. Daarop was de tuinarchitect Zocher te Haarlem, de aanlegger van het Vondelpark te Amsterdam, geraadpleegd, en deze had een plan gemaakt en beloofd de leiding van het werk gratis op zich te nemen.

Ook nu liet de burgerij zich niet onbetuigd.

Zooals uit de „Specifique Staat van uitgaven ten behoeve der Nieuwe Wandeling” thans de Nieuwe Plantage, kan blijken, werd in de jaren 1847—Nov. 1848 (toen zij gereed was gekomen), uitgegeven:

Voor gereedschappen en materialen	f	1.711,34
Aan betaalde arbeidsloonen	„	18.512,48 ⁵
„ diverse onkosten	„	671,46 ⁵
„ plantsoenen (o.a. aan de heeren Zocher en Schneevoegt tot een bedrag van f3000,—) bruggen en rijweg	„	11.775,88 ⁵
		<hr/>
	f	32.671,17 ⁵

waarvoor de gemeente, toen ook al arm aan plantsoen, een brokje natuur rijker werd.

In 1848 verkreeg de Vereeniging concessie tot verbreding en verbetering van de Kruiskade, die zij later gaarne in verbinding wilde brengen met zijwegen naar Beukelsdijk en Binnenweg tot Delfshaven. De Vereeniging achtte dit werk te meer voor haar geschikt, daar die arbeid buiten haar niet licht ondernomen zoude worden. Zij vroeg daartoe milde gaven, „omdat de onderstand in arbeid verleend, alleen de ondeugden weert, welke uit armoede met lediggang voortspruiten en de vele belemmeringen vermindert, waarop anders de beste pogingen tot verheffing, beschaving en heiliging van den arme vruchteloos afstuiten”. De Vereeniging meende, dat hare stadgenooten dubbel gaarne hulp zouden